

Sygn. akt I C 953/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Rzucidło-Sidorska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2017 roku w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. (...)

o zapłatę

I. umarza postępowanie w sprawie;

II. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 5 716,00 zł (pięć tysięcy siedemset szesnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 953/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp.z o.o. z siedzibą w W.

wniósł pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym domagając się zasądzenia kwoty 41 962,00 zł tytułem dostawy wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od:

- kwoty 123,00 zł od dnia 20.12.2016 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 733,60 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 3 507,22 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 3 734,73 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 123,00 zł od dnia 27.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 16 542,06 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 7 041,50 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 10 156,89 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pozew – k. 2-5 akt)

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie I Wydział Cywilny uwzględnił powództwo w całości i w dniu 28 kwietnia 2017 roku wydał nakaz zapłaty. (nakaz zapłaty – k. 47 akt)

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. (...) wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w którym zaskarżył go w całości Nie kwestionował istnienia swego zobowiązania wobec powódki. Podkreślił, że opóźnienia w płatnościach spowodowane są jego bardzo trudną sytuacją finansową, która zmusza go do podejmowania ciężkich wyborów dotyczących kolejności spłaty długów. Ponadto wnosił o nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na treść art. 102 KPC. (sprzeciw – k. 50-51akt)

Powód pismem procesowym z dnia 25 września 2017 roku na skutek wpłaty dokonanej przez pozwanego cofnął pozew w zakresie roszczenia głównego i żądania odsetkowego. Domagał się zasądzenia na swą rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (pismo – k. 60-61akt)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W wyniku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonych w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz.U. 2004 nr 19 poz. 177 z późn. zm.) w dniu 02 lutego 2015 roku strony: pozwany - (...) Szpital Wojewódzki w C. (...) i powód (...) sp.z o.o. z siedzibą w W. –zawarli umowę nr (...), której przedmiotem była dostawa odczynników, materiałów kontrolnych, kalibracyjnych i zużywalnych do oznaczeń immunochemicznych, łącznie z dzierżawą analizatora z wyposażeniem oraz klimatyzatora i witryny chłodniczej. Umowa obowiązywała w okresie dwóch lat od daty jej zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury VAT.

bezsporne, w tym umowa – k. 13-27 akt

Na zamówienie pozwanego, powódka dostarczyła towary, a następnie wystawiła z tego tytułu faktury VAT. Łączna wartość tych faktur wyniosła 41 962,00 zł , w tym:

- kwoty 123,00 zł od dnia 20.12.2016 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 733,60 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 3 507,22 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 3 734,73 zł od dnia 12.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 123,00 zł od dnia 27.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 16 542,06 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 7 041,50 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- kwoty 10 156,89 zł od dnia 31.01.2017 roku do dnia zapłaty

bezsporne, w tym faktury VAT - k. 28-39 akt

Pozwana placówka medyczna nie uregulowała należności za które zostały wystawione w/w faktury VAT w terminie ich wymagalności.

bezsporne

Powódka pismem z dnia 02 lutego 2017 roku wezwała pozwanego szpitala do zapłaty należności w terminie 3 dni, z zastrzeżeniem, że w przypadku nieuregulowania zobowiązania w powyższym terminie sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. Pozwany na to wezwanie nie odpowiedział.

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 39-44 akt

(...) Szpital Wojewódzki w C. (...) po dniu wniesienia pozwu – w dniu 9 grudnia 2016 roku i w dniu 02 sierpnia 2017 roku spłacił całość dochodzonej należności głównej

bezsporne, w tym potwierdzenie przelewu – k. 57-59 akt

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Pozwany nie negocjował przy tym ani faktu dostawy towarów, stosownie do wystawionych faktur, ani tego, że nie zapłacił powódce ceny za dostarczony mu towar w terminie wymagalnym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 KC przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W sprawie niniejszej bezspornym było, iż dostawca (tu: powódka) spełnił swój obowiązek i dostarczył towary w postaci – odzieży dla pracowników szpitala, zaś odbiorca (tu: pozwany szpital) odebrał te rzeczy, lecz za wystawione faktury VAT nie uiścił należności, mimo upływu terminu wskazanego w nich, a ustalonego zgodnie z treścią umów. Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniach – 02 sierpnia 2017 roku pozwany spłacił całość dochodzonej należności. Wobec czego powódka cofnęła powództwo w tej części, wraz z zrzeczeniem się roszczenia.

Treść art. 203 § 1 KPC wskazuje, iż pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast § 4 tego artykułu stanowi, iż sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd stwierdził, że z okoliczności sprawy nie wynika, cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, ponadto pozwany nie sprzeciwiał się tej czynności procesowej, wobec czego należało uznać, iż powódka skutecznie cofnęła pozew i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 KPC w zw. z art. 203 KPC, o czym orzeczono **w pkt I sentencji wyroku.**

Orzekając o kosztach procesu, w **pkt sentencji II wyroku**, sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 KPC, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) (§ 1). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (odpowiednio radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3).

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003 roku, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). W niniejszej sprawie pozwany po wytoczeniu powództwa (27 marca 2017 roku) w dniach – 02 sierpnia 2017 roku zapłacił powódce całość należności głównej objętej żądaniem pozwu. Tym samym zasadne jest żądanie powódki zwrotu kosztów procesu. Pozwany przegrał proces w całości, a zatem winien mu zwrócić wszystkie poniesione przez powódkę, a niezbędne koszty procesu. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 2 099,00, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł ustalone w oparciu o treść przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 t.j.) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu reprezentującemu stronę powodową w niniejszej sprawie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 KPC. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)